

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva:	
Egész évre	12 frt.
Fél évre	6 frt.
Negyed évre	3 frt.
Egy óra	1 frt.

Vidékre postán küldve:

Egész évre	14 frt. — kr.
Fél évre	7 frt. — kr.
Negyed évre	3 frt. 50 kr.
Egy óra	1 frt. 20 kr.

Hirdetések helyben ártandók.

Szerkesztőség:

Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.
 Bérmentelen leveleket csak ismeret kérésére fogadunk el.
 Kéziratokat vissza nem küldünk.
Kiadóhivatal:
 Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.
 Hirdetések díjazás szerint.
 Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnapi után: szám 3 kr.

A főrendi- és a képviselőházi ellenzék.

A választási vitának a főrendiházban történt befejezéséhez és a képviselőházban küszöbön álló megnyitáshoz a következő sorokat vettük:

Budapest, október 16.

Tegnap volt a választási vita a főrendiházban. Oly nyugodtan folyt az le, a mint előre látható volt és előre meg is mondatott, és gyorsabban lett befejezve, mint hitték. Miután pártjaink közül legalább azok, kik méltóságukat nem társadalmi cifraszagnak, hanem magasztos hazafias hivatásnak tartják, a kormány pártjának az országgyűlés mindkét házabeli túlnyomó többségével szemben a kormányváltás lehetőségét ezuttal teljesen kizártnak tekintik, magukat pedig nem érzik elég fiataloknak és hajszát kedvelőknek arra, hogy csupán a küzdelemben lelt győzelméből a miniszter uraknak nehézségeket okozzanak: beérték azzal, hogy a mennyiben kormány pártján érzelmiük, a beterjesztett választási javaslatot szó nélkül elfogadják és hogy a mennyiben az ellenzékhez tartoznak, álláspontjukat egy rövid és velős, tiszta és loyális előadással jelezzék.

Egyébként pedig szintén elfogadják a Rudnyánszky-féle javaslatot, a mely alapján véve nem is lehet meg egyebet, mint hogy készek a főrendek a trónbeszédben jelzett orvoslási és reform-működést teljes erejükkel támogatni. Zichy Nándor gróf, mint pénzügypolitikai tekintély, — a valóban is az, — és mint a főrendi ellenzéket egy évized óta vezető örökös pártjával inkább köteleseknek érezte magát a felirati vita alkalmából felszólalni, minthogy évek óta következetesen és nagy hévvel ajánlotta a kiadásokban a takarékoságnak és a közvetett adók s monopoliások jobb kihasználásának ama szűkebbességét, melyet a trónbeszéd oly rendkívüli nyomatékosan hangsúlyoz. És a gróf a tőle megszokott méltóságos modorban teljesítette kötelességét. Nem

kevésbé méltóságos, bár a szónok erősen kidomborodó egyéniségénél fogva kevésbé sima és hajlékony volt Somsich Pálnak, a parlamenti classis szónoknak nyilatkozata, melylyel alkalmasint csak azt akarta jelezni, hogy a magas ház kinevezett tagjai közt is vannak állhatatos-ellekzések, akik azonban a munkát nem gátolni, hanem inkább előmozdítani akarják és oppositójukat csupán a tárgyra és soha sem a személyre vonatkoztatják.

A képviselőházban természetesen nem lesz a felirati vita ily ártatlan folyásu; itt erőteljesen, talán éppen hevesen fognak az ellentékek egymásra pattanni. A képviselőházi ellenzék nemcsak más politikát akar, — t. i. a magyárt, — hanem más minisztereket is, — t. i. önmagukat. És még akkor is, ha a kormány oly javaslatokat terjesztene elő, melyekkel szemben opponálni merőben lehetetlen lenne, sőt ha egész politikáját ellenzéki kaptafára útné is, az ellenzék mégis ragaszkodik a küzdelemhez, mert ő maga akarja a kormányhatalmat gyakorolni, vagy — mint szerényen kifejezi magát — az ügyek vitélő bizalmára méltóbb kezebe letéve látni, mint azok, melyekben ez időszert van.

De eltekintve attól, hogy a képviselőházban nincs és nem is lehet meg azon önzetlen tárgyilagosság, mely a főrendiházban a tárgyalások sima lefolyását lehetővé teszi, — a képviselőházi ellenzéket, a classici stílusú, de igen eleven érzéketől lelkésülő kormány párti elaborátum befejező tétele némiképp provokálja. Következésképp nem lehet kívánni, hogy ama pártok, melyek a jelen kormányzatot és különösen Tisza miniszterelnököt azon pillanattól kezdve, melyben miniszter lett, mai napig folyton a leghevesebben támadták, most ellenmondás nélkül túljék, hogy a választási vitában az egész képviselőház nevében tétessék utalás a nemzet fényes megrendíthetetlen bizalmára, melylyel Tisza Kálmánt és kormányát támogatja a nemzet.

Élénk viták, sok és erőteljes szónoklatok tartatnak a képviselőházban, mind a két ellenzéki párt küzdeni fog a saját felirati javaslatáért és a küzdelemben az ékesszólás fegyverei nagyon igénybe fognak vétetni.

Reméljük, hogy a parlamenti fejtegetés tisztességes és méltóságos leend, hogy nem holmi idegen minta, hanem becsületes magyar szokás szerint fognak küzdeni.

A költségvetés. A „Pol. Corr.”-nek Budapestre a következőket távirják: Tisza miniszterelnök a költségvetési előirányzatot meg a felirati vita befejezése előtt a képviselőház elé fogja terjeszteni. A költségvetési előirányzat 3 és fél millió forinttal kedvezőlenebb, mint a hogy terve volt véve, a mi majdnem a kizárólag a közös költségvetésben az ismételt fegyverekre felvett magasabb részlet által okozott. Tisza miniszterelnök a költségvetéssel egyidejűleg három törvényjavaslatot fog terjeszteni, a m a dohánygyed-árusság reformjáról, a borra, sörre és húsra kivétel fogszerzési adók felvételéről és az illetéktörvény némely módosításáról a mely javaslatok által a fedezet több millióval fog növekedni. A kormány súlyt fektet arra, hogy a javaslatoknak, vagy leglább is azok némelyének tárgyalását a pénzügyi bizottság meg a delegatio összejövetele előtt megkezdje.

A magyar fegyvergyár. Bécsből sürgönyzik a „Pester Correspondenz”-nek: „A fegyverkérdés új alakulása, nevezetesen a kaliber megváltoztatása, miáltal a stájeri fegyvergyár eddig kifejtését, a szállítási gyorsasága tekintetében a nélkül is sokszorosra kifogásolt szállítási tevékenysége lényegesen kizökkentetnek látszik, azon német cézeket, melyek Magyarországon fegyvergyár felállítását terveztek, terük ismét felvételre és erőlyes szorgalmazásra bírta. Azon ép oly tekintélyes, mint terékény bankár, ki a vállalat lelke, már a magyar fővárosban tartózkodik, hogy az ügyet a magyar kormányal tárgyalja és itt azt hiszik, hogy fáradozásai nem kiletás nélküliek, sőt ezuttal annyival inkább célhoz érhetnek, minthogy a hadügyminiszteri ümban is kezdik belátni, hogy a hadkészültség érdekében igen hasznos lenne, ha nem

lennének a fegyverszállítást monopolizáló egyetlenegy telepre utalva.

Az „Unirea” ökründözése. A bukaresti „Unirea” folytatja kihívásait ekképen: „A magyar lapok borzasztóan megharagudtak az „Unirea”-ra. Az „Egyetértés” minden tetovázás nélkül „irridentista közlönynek” megkeresztelte. A „Nemzet” Tisza magyar miniszterelnök urak közlönye azt mondja, hogy azon tanoknak hirdetője, mint a melyeket magában foglal nagy-szebeni levelezésünk megérdemelné az akasztófát. Nem kételkedünk a felett, hogy a magyarok meg is tisztelnék őt azzal, hogyha kére keritienők lehetséges volna. Ez az ördög, hogy kére nem kerithetik. Slavici ur egy komoly sürgönyben kére is nevének közlést, mi azonban kérelmet nem teljesítettük. Tisza urnak azonban szivesen megtesztük ezen sziveséget. Vegye tudomásul. A „Koloszvár” a nagy-szebeni levelezés alapján kimondja, hogy létezik „egy igrtó csoport”, a kik csak ajkaikon hordják a „loyalítást”, de szívük mélyéből felforgatnak a jelenlegi helyzetet. A kolozsvári lap igazat mond, de egy kis helyreigazitással. Azok a kik felforgatják a magyar államot, azok képezik a román népnek zömét. A „Koloszvár” rendszabályokat követel az összes „hazaárulók” ellen. Talán mi azt mondjuk, hogy ne nyuljanak rendszabályokhoz? Es vajlon nem tették-e ezt még mielőtt létezték volna az „Unirea” és nagy-szebeni levelezője?”

„Tegyétek meg szomszédok és ne habozzatok! Han-m vigyazzatok, hogy nem lesz annyi börtönök, hogy beférhessenek az összes „izgatók.” Ezek százezerrel vannak, milliókat képernek. Hogyha pedig esetekben jutottak az akasztófa, a melyeket annyi szerettel felbasztáltak 1848-ban, emeljetek azokat újra. Ne felejtétek azonban, hogy azon esetben, hogyha ezen műtetet megkezditek a románokkal, a románok folytatni fogják és végezni fognak veletek. Balgák a magyarok, midőn így beszélnek, de így beszéltek 1848-ik év kezdetén is, és mind a mellett nem a románok közül, de a magyarok családjai közül annyian pusztultak, hogy sok családnak magva szakadt. A szomszédok elfelejtették, hogy a románok épen akkor érvényesíthetik legjobban erejüket, mert akkor a szám határoz és akkor nem megy több alkotmányos szórásalagosatásokkal, akkor az az ur, a ki erősebb. Eppen ezt várják a románok.”
Hát csak — várjanak!

Változások a hadsereg vezérkarában. Bécsből, jól értesült katonai körből írják az Egyetértésnek:

Minden hivatalos és félhivatalos dementi daczára az itteni katonai körökben erősen tartja

Egészen kiengesztelt. Megígértém, hogy ingyen szolgálom ki, csak beszéljen a directorral.

Ó szentül fogadta, a mint hogy nem is tehette másként, hogy lekérte beszél a directornak. Bizonyos, hogy nagy diszszel fog szíre kerülni a darabom. O, aki tres órában színhazi festő is, maga fogja Herculanum és Pompeji romjait élethűen megfesteni.

Egyszerre a hetedik mennyországba repülttem. E nap volt életem legboldogabb napja s Kegyesi az első, ki felismerte a fudrászmei helyben eldugott genit, ki első protegált, hogy felcúszulhessen a Parnassuara.

Azt mondta, hogy két hét múlva jelentkezem darabommal az igazgatónál, addig folytonosan készíti nekem a kedvező positiokat, addig meg hűségesen járják el a színházhoz a fudrászi teendők ellátása végett. Kudukál esténként egy darab kakasúlló.

Mondanom se kell, hogy mennyit kellett szenvednem az időkig. Remény és kétség győrt. Oly sok családok között borult lelkekre a resignatio, hogy már-már hinni se tudtam egy rózsaszínű jövőben.

Nem kellett sokáig várnom. Már az nap este megölt az igazgató. Ott oldalogtam kenyérkeresetem pamacs és borotva készletével, mikor rám férted a színhazi direktor.

— Maga az a Szapann Lázár?
A hang nem nem volt valami biztató, de makacsul szívemhez verődött egy sziporka remény.

— Igenis. Én vagyok.
A director mérgesen rivalt rám.
— No, ugyan, ön teljesen tönkre tett engem!

Nem érttettem ezt a mérges embert. Zavartan hebegtem.

— Mi—vel?
— Azzal hogy beteggé tette a társulatom hőst. Valami Hazai Verai jámborságot olvasott délelőtt előtve szerencsétlenül! E ő ma nem játszhat.

Izsonyu pokollá változott előttem ez a vásári világ, csak erős szervezetemnek tulajdonított, hogy nem haltam bele, de szívenem ott rágódik a fereg, arcom rózsája egyre hervad s e roskatag mechanizmussal kinek volna kedve énekelni, csengő-bongó rímekkel, jászai enyelgással, igazi költészettel? ... Nekem nincs.

Nem uraim és aszonymim, ilyen körülmények között lehetetlen existálni.

Floricza.

Az „ARADI KÖZLÖNY” tározaja.

(Október 19.)

Különféle protectorok.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tározaja. —

II.

Kegyesi, az én első protectorom.

Azon szerencsétlen emberek egyike vagyok, kiket a Muza homlokon csókolt, csak hogy valami bölji napon.

Már gyermekkoromban nem hiányoztak életemből a drámai momentumok. Apám prózai ember volt, lelkem meg magasan szárnyaló. Kell-e erősebb conflictus drámai jelenetekhez? Nem kell! Lehet-e a tehetséget békóba verni? Nem lehet. Megférhet-e a tehetség, az iskolafalak ridég prózája között? Nem férhet meg. A tehetség mindent pótolhat, a tehetséget semmi.

Ez a gondolat vizasztalt, mikor életemben kifejlődött az első krízis s művészi hajlamaimmal szegyeztem a kenyérgondot, hajművész-gyakornokká lettem.

De lehet-e a tehetséget véka alá rejteni, megőlni?

Erről már nem egyszerűen, hanem egy történettel felelek.

Egyre-másra jelentkeztek nálam a költői hajlamok. Jó iskolám volt. A fudrászmeister-ség maga egy aestetica. Rendetlen hajszálak művészi rendezése s egy csodálatos harmonia keresése, mely megteremtí az emberi egyed tőkélyét, szóval művészet, mely kialakítja a lelki tehetségeket, növeli a szép iránti értéket s így valóban csodálatosom, hogy a színész conservatoriumban az aestetika s hasznos nevelészközét még eddig rendszeresen nem tanítják.

Mindegy. Tanultam én s ez elég volt arra, hogy csirájában szunyado tehetségem elfojthatlan lángra gyuljon s majdan valamikor bevilágítsa a költészet égét.

Mindhiába, az életesemények az utjelzők a művészet birodalmában s mivel a principiálistom fitos orru leánykájának szívét nem nekem, de az első segédnek sikerült megnyernie, megérlelte bennem a tragoadiai ihletet s átvettém Shakespearé trókét: erről a tragicus esetről megírtam a fudrászmei helyben játszó, eredeti nyomokon induló modern tragoadiámat.

A mű szerfelett sikerült, a hogy nem is lehetett másként. Szívenvéseim Etnája lázon-

gott, ábrándjaim tengernyi nagysága kesergett, mindezt pedig költészetem hintette be aranyával, annyira hittem a sikerben, hogy majdhogy a gazdánknak fel nem mondtam; csupán az tartott vissza, hogy milyen határtalanul nagy lelki gyönyörűszen az, mikor azt mondok a kegyetlen Harpagonnak: „Princzipális ur itt van egy II-od emeleti szőlőszék, méltóztatssék megnézni az első darabomat.”

Ez tartott vissza. Semmi egyéb. Oh, mily izonyu a várakozás kínja. Viszsaesést észleltem a friseur tudományomban. Olyan garáncosra nyirbáltam a közös kundschaftokat, hogy imrák az első legény (darabomban a közönség által agyongyűlöltendü intricus) többször be leszólt magok a gyakornokok előtt. (Hiába, az Olymp embereinek mindég akad a sárgóröngyön irigye.)

Valami két hónapra olvastam aztán a „Budapest”-ből, hogy darabomat („Lázár és Veronika”) a nemzeti színház bíráló bizottsága előadásra nem véleményezte. A csapás nagy volt, izsonyu volt. Csodálom, hogy elviseltem, de elviseltem s a béke, a lelki nyugalom a vizsgatásis olajját két dolog hintette felém.

Hogy egy antik tragoadia sokat ígéro anyszát rendezte agyam s épen akkor Csiky Gergelyt (Magyallom haragszom rá.) is kicsit agyonütötte a kritika. Ha Csiky szenvedhet, szenvedhetek én is. Végre is, semmi sincs elveszve. A gazdánknak se mondtam fel és a Teleky pályázatra még mindig idejében felkerül darabom.

De ime, addig eljutottam már, hogy öszintén bevalljam, mennyi méltatlanságot nyeltem el ez idő óta. Villámokt szór a szemem, ha csak a bírálókra gondolok, kenyér irigy, maliciozus, chablonos emberek! Ók nem tudják, mi az a forradalmár alkotás, mely hatást üzen az irodalmi conservativismusk s teremtí a Sophocles, Euripides, Shakespearé által megállapított szabályok békóiból egészen kibontakozva az eredeti tragoadiákat, 8—10 felvonásban, a szerint, a mint a tárgy nagy halmaza, a psychologia, a következetesen kivitt költői igazság megkívánja

Igen sok csapás ért!
Mint minden nagy tehetség, nem bírtam, nem voltam be művészetem a szabó-munkát. Hogy szabjunk Blahánának, Helveinek, Nagy Imrének szerepet, hogy ne az élet inspiráljon, de ezek művészi egyénisége! Mennyi kúzkódás, lelki baroz s gyötrelmebe került, míg letudtam mondani az academiái kosszörúról s beírtam annyival, hogy: „Jól van hát, ha

megakartok ölni, tegyétek! De nem hajtom le nyakam. Nem adjátok nekem a jogosan megillető 100 sárga csikót és országos nevet, beállok vidéki geninek. Lassabban bár, de a hir így is szárnysira fog vonni! Lelkem egész erejéből, költészetem egész hatalmával megindítom a harcot!”

Igy tettem.

A nagyvendéglő kocszina alatt verte fel a világot jelentő deszkákat Thalia. Kisebb vidéki igényeket teljesen kielégítő színházulást volt ez. A tragiciást Kegyesinek hívták! Ez biztatólt. Kegyesi bizonyosan kegyes ember, kegyesen fogadni s kegyesen végig hallgatandja „Herculanum és Pompeji romjai alatt” cassadarábnak készült eredeti 6 felvonás egy elő-és utójátékából (ez új!) álló darabomat.

A hol máskor a borotva készletet czipeltem, mikor hónapos házi kundschaftokhoz mentem, most már utám művészetemet gyakorolul, oda helyeztem darabomat s mentem vele Kegyeshez.

Kegyesi valóban kegyes ember volt. Kegyesen fogadott a mikor megmondtam nevémet és állásomat, nyomban biztatólt, hogy lássak hozzá.

Kivettem a daratot.
— De a borotva édes barátom, a borotva? — szavalta a tragicusom nemes pathossal. (Mily egyszerű szerepet irtam ennek a derék embernek!)

Felvilágosítottam.
— Nem borotválás lézen most — mosolyogtam a szemébe — de matinée. Egy cassadarábot irtam az önk számára. Hallgassa meg. Nem bántott az a kelletlen nézés, a mit a tragicusom vágott. Majd felmelegíti a tragoadia.

Az ihlett szállott reám. Olvastam furtum furt. Mit törődtem én a környezettel. A költészetet berkeben, e csendes helyen mintha egy magamra maradtam volna, csak haladtam egész addig, míg „Herculanum és Pompeji romjai alatt” című cassadarábom gríziséhez értem.

Ekkor felillant a tekintetem. Csakugyan magam voltam. Támoogy lépéssel mentem az udvarra, egy caerfa alatt tragicusom epret böngészett, miközben a „der Wenzel kommt” melodóját dudolozta.

A sértett önzert láváját dobtam feléje.
— Uram, mit tett ön velem? ...
— Semmit. Igazán pompás a darabja. Itt az epera alatt én jól hallottam, — és aztán édeskes hangon fordult felém — mikor jön el barátom, hogy megborotváljon.

Rokonsági viszony a posta- és táviró hivatalnokoknál. A közlekedésiügyi miniszter, előfordult eset alkalmából figyelemmel az összes postai- és táviró alkalmosokat arra a fennálló szabályra, hogy fel- vagy lemondó ágébi rokonok, vagy egymással harmadizigleni rokonságban, továbbá fogadott szülői vagy gyermeki viszonyban állók nem lehetnek alkalmazva ugyanabban a hivatalban, vagy oly hivatalokban, melyekben egyik a másiknak közvetlen ellenőrzésére van hivatva. Ily viszonyoknak az illetők részéről való szándékos elhallgatása fejelemmi büntetés alá esik. Ez a tilalom azonban nem terjed a nő-kezelőkre, a kik férjüket, illetve a családjuk mellett, azok felelőssége alatt osztatnak be a hivatalokhoz.

KÜLFÖLD.

Ferdinánd fejedelem a bolgár választásokról. Ferdinánd bolgár fejedelem e hó 12-én fogadta a „Politische Correspondenz” levelezőjét Sophiában, s ez alkalommal a választások folyamáról érdekes nyilatkozatokat tett. A fejedelem először is sajnálkozást fejezte ki a jelett, hogy az ellenzék több helyt nem lépett ki a választások békés kizárására, pedig nincs forróbb óhaj-tása, minthogy ama pártok valamennyien, melyek nem veszélyesek a haza és trón biztonságára nézve, szabadon hirdessék véleményüket és azokat a választásokon fejezzék is juttassák, a mi mellett Bulgária fejedelmének a pártok felett kell állania. R a d o s l a v o n a k kihallgatását érintve, oda nyilatkozott a fejedelem, hogy R a d o s l a v o v o legteljesebb hódolatáról biztosította és ünnepélyesen tiltakozott az ellen, mintha valaha a fejedelem személye avagy trónja ellen valamit csak tervezett volna. Ezután Radoslavot a mostani kormány ellen adta elő panaszait. A fejedelem nem hiszi, hogy a volt miniszterének az ellenzék több csoportjával valaha közös dolgot csinálna. Milyen sajnálkozott Ferdinánd herceg a választásoknál előfordult egyes zavarok; Plebnába azonnal a belügyminiszterium egyik magasabb tisztviselőjét küldte ki és M a r i n o v örnagyot a plebnai helyőrség parancsnokát megbizta, hogy szigorú vizsgálatot indítson. Eppen a választások alkalmával forduljon a lakosság teljes bizalommal hozzá, — jegyzé meg a fejedelem, — és én semmitőlé igazságos panasz elől kitérni nem fogok. Különben is az angol és a magyar választások menete bizonyítja, hogy a legjobb és legerősebb kormány is csak nagy nehezen tudja az ilyen eseményeknek elejét venni; azonban bizonyos oldalról sokkal szigorúbb mértéket akarnak a bolgár választásokra alkalmazni, mint a minőt az igazságosság megkíván. „Szívvel sajnálom ama bizonyos lelkiismeretlen igazgatói elhatározást, a kik eszöközök megválasztásában határt nem ismernek s a kikkel szemben a kormány bizonyára nagy elhatározottságra és szilárdaságra van szüksége; reménylen azonban, hogy a választások által a zavaroknak hosszú és szomorú korszaka befejeztetett. Ama megnyugtató érzélem tölti el keblemet, hogy népem és derék hadseregem ismerik törekvéseimet és azt méltányolni fogják.” Leleksegtől áthatott hangon mondá később a fejedelem: „A mikor a bolgár földre tettem lábamat, tudtában voltam lépésem következményeinek és szilárdul el vagyok határozva azoknak megfelelni, a mint ezt nevem és népem becsülete megkívánja. „Az ifjú uralkodó nyilatkozata bizonyosságot nyújt arról, hogy ama rövid, de mozgalmas idő alatt, melyet Bulgária aláaknázott talaján töltött, ropant változáson ment át. Az aristocraticus hajlamu, conservativ gondolkodásu katona sz-

bad szellemü, alkotmányos érzelmü fejedelem-mé vált, ki, mert bizik önmagában, bizalmat is tud maga iránt kelteni, úgy annyira, hogy Berlinben is, hol nem épen baráti szemmel, de annál élesebb megfigyeléssel nézik s bírálják magatartását és tetteit, az a meggyőződés kezd gyökeret verni, hogy Ferdinánd hercegnék alapos kilitásai vannak, hogy uralkodása nem lesz „szép emlék” csupán; pedig bátran elmondható, hogy fejedelem talán még soha sem jutott válságosabb viszonyok között trónjához, mint az ifjú herceg.

LEGUJABB POSTA.

Császár-találkozás Berlinben nagy feltűnést kelt azon kopenhágai hír, hogy a császár esetleg mégis találkozik a német császárral. E hír azonban még nem nyert megerősítést s nem is talál hitelre. Illetékes helyen, Berlinben mit sem tudnak az erről vonatkozó tervről, de jól értesült egyesek azt hiszik, hogy a mai politikai helyzetben nincs semmi, a mi a találkozást lehetővé tenné. A császár egész csütörtökig Baden-Badenben marad, s itt nem hiszik, hogy visszatérése előtt a kopenhágai hír határozottan megerősítették vagy megczafolatnák.

Francia miniszterváltás. A „France” azt hiszi, hogy miután M a z e a n igazságügyminiszter egészségi szempontból lemondani szándékozik, Spuller az igazságügyminiszteriumot, Fallières a közoktatásügyi miniszteriumot és Rikard képviselő a belügyminiszteriumot veszik át.

TÁVIRATOK.

— A képviselőházból. —

Budapest, okt. 18. (Az Aradi Közlöny eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésében folytatta a választási vitát. Beöthy Ákos mint első szónok panaszolva említette fel, hogy az ellenzék elvesztette befolyását. A s b ö t h János a szabadelvű párt, E ö t v ö s Károly a függetlenségi párt felirati javaslata mellett szólottak, F a l k Miksa előadó és utána T i s z a miniszterelődök czátozták a többség folytonos helyeslése közben az ellenzék szónokok állításait. Végül A p p o n y i Albert gróf fejtegette pártja létjogosultságát. Ezután a ház nagy többsége a választási bizottság javaslata általánoságban elfogadta; részletes vita holnapra maradt.

A szabalyú párt és a mérsékelt ellenzék ma délutáni értekezletin kijelölték a delegáció tagjai.

— A londoni tüntetések —

London, okt. 18. (Az Aradi Közlöny eredeti távirata.) A Trafalgar-téren ismét újabb néptömegek gyűltek össze, s fenyegető állást foglaltak el. A rendőrség alig bírja a tömeget megfékezni.

„A nagyságos asszonyt kéni akartam épen, szabad-e holnap egy néhány órára távoznom,” válaszolt az inas tiszteletteljesen.

„Midőn az ajtó be akartam tenni, észrevettem, hogy nem csukódik és utána neztam. Bizony újat kell csinálnatni.”

„Nem volt itt senki, midőn maga bejött, Jakab?” kérdé Tomlinsonné zemeit merőben az inasra szegezve.

„Senki sem, nagyságos asszony” válaszolt ez, tekintetét nyugodtan kiálva.

„Jól van” mondá halkan s ép oly gyorsan mint neztelenül visszasietett a terembe, onnan pedig az erkélyre, hogy lássa, vajjon nem távozik e senki a házból, melyben rajta és Merválné kívül más nem lakott. Sokáig nézett a hosszú meglehetősen üres utcáán végig, de senki sem lépett ki a házból.

XXXII.

„Miért sietett így az erkélyre ki, kedves barátnóm, talán még vár valakit?” kérdé Merválné.

„Nem várok senkit”, válaszolt Tomlinsonné, „de nem hallok imént neszt az előszobában?” Az inas ugyan arról biztosított, hogy ő ép akkor lépett az előszobába, midőn ő odajöttém és nem látott senkit sem. Nem különös ez?”

„Csakugyan különös, nagyon is,” felelé Merválné.

„En is neszt hallottam”, mondá Blanche, „de a kis kutyára gondoltam kedves Tomlinsonné, nemde, még így nevezhetem őt, ha magunk közt vagyunk, mert e név alatt tanulom őt tisztelni és becsülni?”

„Mindenesetre, kis galambom, őt fontos okom van, hogy még továbbra is megtartsam e nevet. A mi pedig, kiskutyáim illati, arról biztosan tudom, hogy Róza magával vitte a piacra.”

„Talán megoldódik az a rejtély, a nélkül hogy sokáig törjük fejünket azon, jegyzé meg Merválné, „de azt hiszem még valamit akart mondani. A legbensőbb részvétellel halljuk szavaikat és szívünk mélyében fogjuk azokat megőrizni.”

Merválné a szavaknál szívélyesen megszoritá barátnőjét, ez pedig folytatá: „Képzhetik önk, mily benyomást gyakorolt én rém az, mit Leroy ama két férfit, Darvil Emil és Pikard Antal felől, mely utóbbit Varreux gróf mint Taylor Steffent mutatót, be emeslét s midőn hallottam, hogy mindkettő lelenc, mindkettő egy idős s mindkettő körülbelül azon időben született, midőn szegény

— A bolgár sobranje egybehívása. —

Sophia, október 18. (Az Aradi Közlöny eredeti távirata.) Ferdinánd fejedelem egy tegnapi kibocsátott ukazzal a sobranjet october 27-dikére hívta össze. — Várna mellett őt rablót agyon löttek.

NAPTAR.

Október 19. Szerda. Róm. cath. napár: Alcantara, Péter hv. Prot. napár: Nándor, Rozina. Görög-orosz napár (október 7.) Sergius. Nap kel 6 óra 26 perczerk. Nap nyugszik 6 óra 4 perczerk.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Lacay József † Megrendítő gyász-

hir keltett tegnap általános mély részvételt Arad város társadalmának minden rétegében. Lacay József Arad város törvényhatósági bizottságának egyik kiváló tagja, az aradi közélet egy faradhatatlan buzgó vezére az, ki nek hirtelen halála súlyos veszteséggel érinti Arad köz- és társadalmi életét, továbbá mindazon jótékony és közhasznú intézményeket, melyeknek a holdogult előharcoza, zászlóvivője volt. Lacay József egyike volt a közélet azon alakjainak, a kik tulajdonképpen nem sokat beszéltek magukról. Fáradozásaiiban önzetelen, munkásságában rendkívül szerény volt, de a kik behatóbban vizsgálták városunk anyagi fejlődését és különösen szellemi előrehaladását, azok mindig a legelső és legjobbak között találhatták Lacay József nevét ott, a hol akár valamely életrevaló eszme megvalósításáról, valamely üdvös mozgalom megindításáról volt szó, akár pedig valami lábrakapott visszaélés és társadalmi ferdeség kiirtása gyűjtötte sorompóba a közélet jeleseit. Talpig becsülettel fűrtük fel, kinek lelkiismeretessége és bámulatos pontossága csaknem közmondásossá vált. A mihez valaha hozzáfogott, azt a kívánt eredményhez vezette és felsikerel sohasem állott elő. És a város közönsége hamar felismerte benne azt az embert, a kit bizalmra méltóval. Lacay József ezelőtt 15—16 évvel jött át Aradra Csabáról, hol mint gyógyszerész működött. Aradra költözésének első éveiben részint kiváló műveltsége, részint tekintélyes vagyona utján csakhamar kiterjedt ösmeretségre és társadalmi összeköttetésekre tett szert. Rövid idő után már ott látjuk őt Arad város törvényhatósági bizottsági tagjai sorában, mely állását rövid megzenávalokkal mindvégig megtartotta. Mint városi képviselő egyike volt a legtekintélyesebbeknek, kiknek minden egyes felszólalása súlylyal bírt, csaknem minden javaslata határozott lett. Beszédeit mindig a higgadt megfontolás s az érvekben való gazdagság jellemezte. Hevesebb polemikái alig voltak, már azért sem, mert nézetével mindig meg tudott nyerni. Mint városi képviselő csakhamar tagja lett a legfontosabb bizottságoknak, melyeknek mindig egyik legmunkásabb tagja volt. Sokáig működött a közigazgatási bizottságban, majd mint a városi adókövető bizottság elnöke tett

szerecsételesen gyermekek elvesztett. Be kell vallanom, hogy egy titkos ügynök, kit a gyermek kinyomozásával megbiztam, annak a hírére, hogy végre sikerült az elvesztett fiunk nyomát megjelteni, szívem lázasan dobogott, de mi helyt ezen ügynök Picard Antal említette, mindjárt azon gondolat támadt bennem, hogy az nem az igazi, nem a régől vágyódott fiam. En Darvil uról e csiszolót illetve, igaz, hogy csak szepét s jót hallottam; de a szegény Victoria, — kit ön kedves Marvalné ajánlott, — olyan eszelekvényekről szölt, melyek undorral töltöttek el az ur személye ellen. A szegény elhagyott nő kedvéért akartam a fiatal embert látni, vele beszélni és azért magamhoz is hívatam, de nem jött el. Nem tudom, elfelejtették meghívásomról értesíteni, vagy talán sejtette, hogy Victoria végezt akarok vele beszélni.

„Erre a fiatal ember csak nem gondolatott,” mondá Marvalné.

„Azt is tudjuk önk, kedvesem, hogy Varreux gróf által tegnapi bemutatattam magamnak Taylor urat, noha a gróf urat nem igen szívesen látom, megkértem arra, csak-hogy kötelességeretennék eleget tegyek; de szívbem nem szólat fel egy hang sem, mintha e fiatal ember gyermekem volna és ő maga sem érzett semmi vonzódást irántam!”

„Hiszen eddig csak Tomlinsonné név alatt ösmeri kegyedet, talán ha igazi nevét megtudja, tisztelni fognak érzelmei is, mondá Merválné.

„Megvallom, hogy lehetetlennek tartom!” vizszoztá az amerikai nő. „A rendőrség kéresemre megengedte, hogy határozatlan tartam időre az ánévet öltösem magamra, hogy kutatásaimat seukitől felismerem annál biztosabban folytathassam. Ha Picard Antal és az eszes gróf biztosan tudnák, hogy én Taylor Jenny vagyok, úgy az ál Taylor Steffen egy perzig sem habozna annak kijelentésével, hogy valami legyőzhetetlen vonzódást érez szívében személyem iránt, mert gazdag vagyok!”

„Varreux gróf én rém, hogy keményebb kifejezéssel éljek, midőn oly benyomást tettem, mintha valami szélhámos diplomatával volna dolgom. A mi pedig Picard Antal urat illeti kinek hibáiról szinte egyet-mást hallottam, korántsem hiszem, hogy ügyes zsinészt vájék belőle, mert úgy hiszem nincsen arra elég tehetsége,” mondá Merválné.

(Folyt. következik.)

tanúságot erélyéről és tapintatosságáról. Tevékenységének legnagyobb részét azonban az iskolásokban fejtette ki, melynek mondhatni legbuzgóbb tagja volt, a minthogy különösen a város tanügyi fejlődése volt, a melyért idejének legnagyobb részét áldozta fel. Mint iskolaszéki tag nem hiányzott egyetlen ülésről sem, mint iskolafelügyelő a legnagyobb buzgalommal járt el. Tanügyi kérdésekben a Lacay József szava tekintélyt képviselt. Tevékenységének ezt az oldalát méltányolta a kormány is, és midőn az aradi állami felsőbb leányiskola felállított, az intézet gondnokságának élére Lacay József neveztetett ki. Ez az intézmény, ez az iskola nagyon sokat, pótolhatatlanul sokat veszített az ő halálával. Ezeket töltött el faradhatatlan odaadással működve ez intézet javára, s hogy az állami felsőbb leányiskola ma Aradon azt az előkelő helyet foglalja el, első sorban az ő érdeműl tekinthető. És midőn a nagy és súlyos veszteséget szölk, tolmácsolói vagyunk az aradi szabadelvű párt mély, fajó részvételének is. Mint az aradi szabadelvű párt egyik elnöke, kiváló tényezője volt a város politikai életének is, ki rendíthetetlenul ragaszkodva a párt zászlójához, nagyban hozzájárult mind az ahhoz, hogy e zászló diadalra jusson, és egyike volt azoknak, kik tapintatosságuk által a pártok közti ellentéteket a társadalomban kiegyenlíteni segítették. És e tag tért felőlel működése mellett hány intézet felvirágoztatásában volt része. A casino homlokzatáról leestegő fekete zászló szomoruan emlékszik meg a casinó ügyeinek egyik legtevékenyebb bajnokáról, ki mindig abban fáradt, hogy ez intézet az azt a társadalomban megjelölt vezérszerepet megnyerje. Kitzte a lobogót a minorita rend társához is, melynek az elhunyt confrater volt. Mindezek után hosszú éveket át igazgatója volt Lacay József az aradi ipar-, és népbanknak is és ez intézet anyagi megerősödéséhez elválaszthatlanul fűződik az ő neve. A legutóbbi évben mondott le az állásáról, mert mindinkább erősbülő szívbaja elszölitotta a farszto munkától. Betegségeazonban nem gátolta, hogy a legutóbbi időkben is minden téren tovább folytassa közhasznú működését, és most midőn élte 62-ik évében oly váratlanul ragadta el a halál, igazán mondhatni, hogy a munka küzdeletről hanyatlott a sirba. Gyorokon hol családja a szüreti időt töltötte, a tegnapi virradó éjjelen ölte meg a szívzélhűdés. Holttestét tegnap szállították be Aradra s már a délelőtti órákban tömegesen záradokoltak a résztvevők a boldogult családjának vigasztalására. És ha van valami enyhülés a vigasztalanságban, ha a szomorú megrendítő csapás által sujtott család sajtó mély fájdalma megengedi azt, hogy az erőlen gyöngye szö vigaszával hozzá férjen, úgy sietünk kifejezni mi is, a mint siet egész Arad, a boldogult emléke iránt átértett, kegyeletünket, a családót ért nagy csapás feletti részvétünket. A család által kiadott gyászszelentes a következőleg hangzik:

Öz. Lacay Józsefné szö. Kis Mária és gyermekei Ilona férj. Reicher Károlyné s gyermekei: Lenke, Márta és László; Mária férjzett Sármezey Akosné, Endre, Erzsébet, István, Imre, Gyula, József, Borisk és Anuska férj Reicher Károly és Sármezey Akos, édes anyja özvegy Kis Péterné szö. Gorové Anna, sógora és sógorinó Polgárné szö. Lacay Teréz, Lacay János, Fábrián szö. Lacay Anna, Lenkeiné szö. Lacay Teréz, Rombay szö. Lacay Mária, egy számos rokon, ösmerős és jó barátai nevében is fájdalmas szívvel tudatják a felejtethető hű férj, jó édes atya, após, nagyatya, nő, testvér, sógor, rokon és barát Lacay József f e n e k, folyó évi október hó 17-én, éjjeli fél 11 órakor, életének 62-ik e boldog házasságuk 26-ik évében szívzélhűdésben történt gyászos elhunytát. A megboldogult drága halott hűl tetemei folyó évi október hó 20-án, d. u. 3 órakor fognak a helybeli közsérkerben örök nyugalomra helyeztetni. — Az engesztelő gyászmise áldozat pedig ugyane hó 21-én d. e. 10 órakor fog a helybeli k. Minorita-tyák szentegyházában az egék Urának bemutatattatni. Áldás emlékére!

— Az ellenőrzési szemle az aradi városi törvényhatósági bizottság részéről 1887. évi október hó 19-ik napján d. u. 4 órakor tartandó rendes havi közgyűlésére folytatóg fog a következő ügydarabok viteltetik fel: 34. Az Arad városi ipariskola bizottság jelentése az elsőfoku ipariskolához megválasztott tanárok és tanítók munkájának megkezdéséről, a véglegesítendő tantervről és a rajztanári állásnak miként történt betöltéséről. 35. Öz. Cziriák Barók Julianna kérvénye szölközési okleveleének kiürítése iránt. Arad, 1887. október 18. kiadta Institoris Kálmán, főjegyző.

— Felőmert hulla. Lapunk tegnapi számában említettük, hogy a Marosbóli egy női hűl kifogtak. A hulla személyazonossága tegnapi megállapított. Krell Karolina aradi hajadont ösmérték fel benne szölk, a személye és öltözékéről után, ki is már hosszabb idő óta eltűnt hazuról annélkül, hogy életelt adott volna magáról.

— Véletlen szerencsétlenség czimo alatt említettük lapunk egyik közelebbi számában, hogy Pavlovics Szvetozár aradi ügyvéd 11 éves Iván nevű fia egy véletlenül elsült fegyverrel által jobb arczán súlyosan megsebesített. Mint utólag értesültünk, a szerencsétlenség nem egész véletlen. A kis fiu a szölkben találkozott K a s z s Lázár ösoszszel, ez gondatlanul oda adta fegyverét, melyet lóporral megtöltött. Gyutacs nem lévén, a ösöz gyufát tartott a süto lyukhoz s így sütozte el a fegyvert, mely a gyermekek megsebzé. A gondatlan ösöz a járásbírósnak feljelentett.

— Meglopta az apját. Bugya József bogyei lakost a napokban csaknem egészen kifosztotta valaki. Pénzt, ruhamegyét mind elhurcolták a szölkéből, mikor ő nem volt otthon. A csendőrség nagy erélyvel indította meg a nyomozást, de ez csak nem akart eredményhez vezetni. Egyszer csak szomoruan előállott az apja és kérte a csendőrséget, hogy ösöse bántsa már azt a tolvajt, mert biz az a tulajdon édes fia volt. Avval majd végez ő maga.

mindig csak Polonyi jelentkezett, a gazdasági szék az eredményt jóváhagyatni javasolja. — A Birkás-dűlőbeli 13 holdra legutóbb ígért Mayer Gavrilla 23 fvt 20 krral. Eddig holdanként 23 fvt jövedelmezett. Ugyancsak 6 bérelt ki a Birkás-dűlőbeli 11 holdat is 23 fvt-ral. Ennek a földnek holdjairt eddig 18 fvt 10 krt vet be a város. A gazdasági szék mindkét árverés eredményét jóváhagyatni javasolja azzal, hogy a bérlt mindkét esetben 6 évre kötések meg.

— A segélyezett Lelo. A csanádmegyei L e l e közeg árviákarosult lakói közt — mint lapunknak írják — vasárnap osztották ki a segélyt, melylyel egyrészt a vere-kereszt-egylet, másrészt a megye s a belügyminiszterium részéről az országos könyörület igyekezett enyhíteni nyomorukat. A kistiszai zsilipszakadás katasztrófiája talán e községet sujtotta legérzékenyebben. Töbgyökeres magyar lakói (1200-an) mind telepítvényesek, kiknek kis házikóikon kívül alig van valamijök s kik abból élnek, hogy feliben munkálják a pus-júri uradalom földjét. Az idén nagy reményeket fűztek az aratáshoz, de az árviá kerülhetetlenül tönkre tette. A szegény falusi népnek betevő falatja sem volt; négy hónap-on át csolnakon kelle szállítani Makóré az élelmi szert, melyet az emberbaráti szeretet s a megye juttatott a szegényeknek. A viz elvonnatával megkezdődött a szorgalmas munka, de az inéséges nép segély nélkül nem boldogulhatott. A segélynyújtásnál első volt a tamesvári püspök, ki elengedte az egész bér-összeget s ingyen veltmogat adott. Ezzel azonban a nyomor nem szűnt s idején volt a további segélyezés, a mi vasárnap a közegházán történt meg. Az inéséges nép tömegesen jürült oda. A város-kereszt-egylet képviselője: Argay János központi irodafnök intézett buz-dító szavakat hozzájuk s aztán az egylet nevében 36 családnak adott ötven-ötven forintot, összesen 1800 fvt. A megye nyolcezer fvtot osztott ki s ebből másfelezret maga e közséig, mint tetület kapott. Elengedték továbbá az évre a lukók megyei pótdaját, s közmunka-terhét is. Megható volt, a mint a segélyosztás után Jani János földműves egyszerű szavakban tolmácsolta a nép mély hálját.

— Arad város adóhivatala részéről 1888-ik évre megkezdődött az adóösszeírás. Az első kerületben R e i n h a r d t Adolf számtiszt, a második kerületben M o v r i n Károly számtiszt, a harmadik kerületben M o d o v á n Baláz adótitst, a negyedik kerületben V i l á g o s i János adótitst teljesítik a város részéről az adóelőírásokat és egyszersemind a 6—12 éves iskolakötelezettek összeírását is.

— Egy régi öngyilkosságt esetről lebentette fel a fátyolt csak közelebből a bécsi rendőrség. Még 1882. októberében történt, hogy a gollingi vizeses medenczéből egy szép és csinosan öltözött, körülbelül 20 éves leány holttestét húzták ki, ki belevetette magát a víz-eszébe. A szerencsétlen fiatal leány néhány nappal előbb érkezett ottani szállodába, s egy kora reggel kalauzt fogadott a vizeséshez, kit azonban odaérve elküldött, s nemokára aztán egy késői padon találták meg kabátját, napernyőjét, kalapját, keztyűit, óráját, valamint pénztárcáját 26 fvt-ral és egy papirkával, melyre e szavak voltak írva: „Temetésemre, ha ugyan megtalálnak.” Az össez bel- és külföldi lapok részletesen közölték akkor a sajnálatos esetet, de még sem sikerült a fiatal öngyilkos nő személyazonosságát megállapítani, s hosszas kutatások és körözések után csak néhány nappal ezelőtt jött rá a bécsi rendőrség, hogy ki volt az a szegény nő. Meg van állapítva, hogy a kanyai születésű H u s z á r Julia volt, ki az időben A r a d o n volt alkalmazva mint gouv-ernante, s innét tette meg a halálkereső hosszú utat Gollingba. Az öngyilkosság oka szerencsétlen szerelem lett volna. Vajon emlékszik-e még valaki a boldogtalnára?

— Az októberi közgyűlés. Arad szabad királyi város törvényhatósági bizottság részéről 1887. évi október hó 19-ik napján d. u. 4 órakor tartandó rendes havi közgyűlésére folytatóg fog a következő ügydarabok viteltetik fel: 34. Az Arad városi ipariskola bizottság jelentése az elsőfoku ipariskolához megválasztott tanárok és tanítók munkájának megkezdéséről, a véglegesítendő tantervről és a rajztanári állásnak miként történt betöltéséről. 35. Öz. Cziriák Barók Julianna kérvénye szölközési okleveleének kiürítése iránt. Arad, 1887. október 18. kiadta Institoris Kálmán, főjegyző.

— Felőmert hulla. Lapunk tegnapi számában említettük, hogy a Marosbóli egy női hűl kifogtak. A hulla személyazonossága tegnapi megállapított. Krell Karolina aradi hajadont ösmérték fel benne szölk, a személye és öltözékéről után, ki is már hosszabb idő óta eltűnt hazuról annélkül, hogy életelt adott volna magáról.

— Véletlen szerencsétlenség czimo alatt említettük lapunk egyik közelebbi számában, hogy Pavlovics Szvetozár aradi ügyvéd 11 éves Iván nevű fia egy véletlenül elsült fegyverrel által jobb arczán súlyosan megsebesített. Mint utólag értesültünk, a szerencsétlenség nem egész véletlen. A kis fiu a szölkben találkozott K a s z s Lázár ösoszszel, ez gondatlanul oda adta fegyverét, melyet lóporral megtöltött. Gyutacs nem lévén, a ösöz gyufát tartott a süto lyukhoz s így sütozte el a fegyvert, mely a gyermekek megsebzé. A gondatlan ösöz a járásbírósnak feljelentett.

— Meglopta az apját. Bugya József bogyei lakost a napokban csaknem egészen kifosztotta valaki. Pénzt, ruhamegyét mind elhurcolták a szölkéből, mikor ő nem volt otthon. A csendőrség nagy erélyvel indította meg a nyomozást, de ez csak nem akart eredményhez vezetni. Egyszer csak szomoruan előállott az apja és kérte a csendőrséget, hogy ösöse bántsa már azt a tolvajt, mert biz az a tulajdon édes fia volt. Avval majd végez ő maga.

— Az „Arad és Vidéke” szerkesztését — mint a „Budapesti Hirlap” írja, — máiól kezdve Mé r a y H o r v á t h Károly vette át.
— Az aradi pénzügybírói szakasz november 1-étől kezdve a kápolna utcájába teszi át irodá és lakotnya helyiségét.
— A hajó-utazói úros tegek eladása iránt tegnap délelőtt tartotta meg a gazdasági szék az árverést, midőn is a telek két részben adatott el. 260 00 ölnyi területet 550 frttért V i t k á János vette meg, 250 négyszögölnyt pedig S i m o n Károly 350 frttért és így összesen 835 frttért lett értékesítve a telek, a mi godrós voltánál fogva nagyon kedvező eredmény, mert a város bérlelt legfeljebb 5 frtot kapott és így egy négyszögölnyi terület örökértékű 1 frt 63⁷/₁₀ kr esik. E kedvező eredmény folytán a gazdasági szék az eredményt jóváhagyatni javasolja.

— Az aradi ipartestület előljárása tegnap délután 5 órakor ülést tartott íj. K r i s t y ó r y János elnöke alatt. Jelen voltak: Nyáry Béla iparhatósági biztos, Eckstein György alelnök, E. Illés László titkár, Theisz János, Millig Mátyás, Brauswetter Vilmos, Mallár György, Müller József, Weller Alajos, Miksits Alajos, Csontos József, Komjáthy Zsigmond, Sekriba Antal, Zsigmond Pál, Frantz Károly, Schaefer, Fikler József, Krausz Pál, Heinecz Gábor, Gruber Sándor, Csóthy Nándor, Bayer Sándor és Miksits Alajos Kristyóry János elnök meleg szavakban üdvözölte az előljáróság tagjait és megnyitotta a nyilvánított ülést. Az elnök két ülés jegyzőkönyve és a pénztárnoki jelentések minden megjegyzés nélkül tudomásul vették. Az első jegyzőkönyv hitelteliségre felkérték Theisz János Beier Sándor, a második jegyzőkönyv hitelteliségre: Millig Mátyás és Francz Károly. — Ifj. Kristyóry János elnök jelentést tesz az ülésen, hogy Déván a király Új Felsége fogadtatása alkalmával az aradi ipartestület hódolatának kifejezést adott és egy udvari ebédre részt vett. Az elnök jelentése díjzárólagos volt tudomásul. Krausz Pál felvilágosítást kér az előljáróság elnökétől, hogy tény-e az, miszerint Nikolics Pétér a testületnek 200 frtot ajánlkozott, miután az iparosok közt ez a hír van elterjedve? Kristyóry János elnöknek, valamint az ipartestület előljáróságának nincs erről tudomása. Illés László titkár előadja az előljáróságnak, hogy a házépítések az ipartestület előljárósága vásárolt Nikolics Péterrel 400,000 téglát 5200 frttért, mit az előljáróság három részletben ki is fizetett Nikolicsnak. Az utolsó részletfizetés alkalmával a nyugtát 5400 frtól állította ki, a miből az előljáróság az egyezség értelmében Nikolics Péterrel 200 frtot leiratott árlengedés címén. Így tehát nem ajánlók, hanem árlelendőről van szó. Az ülés az elnök és titkár felvilágosítását tudomásul vette. Titkár jelenti, hogy Aradon jelenleg 1070 iparossegéd dolgozik. — A kölcsön conversio ügye teljesen tisztázva van. — Megyessy János táncztánitónak megengedtetett, hogy az ipartestület egyik helyiségében hetenként 12 frt díjért három hónapon át tánczórát adhasson. — Az aradi iparosok érdekében megtehetőnek a megyénél a lépések, hogy a vidéki országos vásárokat alkalmával jövrő iparosaink ki ne szorítsanak, mint történt ez már Kisjenőn és Simandon is. — Barthel Károly egyesületi tagnak jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott és egy díszokmányvaló kitüntetés elhatároztatott a mézes kalácsosok betegsegélyező egyesület tagjai között az év végén és a lelkismeretes kezelésért, mely most az ipartestületnek adatott át. Az összeg 582 frtot tesz ki. Müller János és Csoltly Nándor jelenti, hogy a szeptember hóban rendezett ipartestületi ház megnyitási ünnepélye az ipartestületnek 79 frt 97 krt jövedelmezett. — Kristyóry János indítványozta, hogy az ipartestület december hóban saját helyiségében egy k r á c s o n y i b a z á r t rendezzen 10 kr belépti díj mellett. Az indítvány nagy lelkesedéssel fogadtatott és a rendező-bizottság elnökül V a r g a József választott meg, ki egyszerűen felkérte, hogy a rendező-bizottsági tagokat jelölje ki. — Elhatároztatott, hogy november és december hóban az ipartestület nagy természetben felolvasásokkal összekötött iparos estélyek rendeztesenek, hogy az által alkalmat nyújtsék az ipartestület tagjainak egymással gyakrabban érintkezni. — K ö v é r Gábor aradi birtokos és műkedvelő óras, azt az ajánlatot tette az ipartestületnek, hogy hajlandó az ipartestület házában egy díszes toronyórat készíteni egészen ingyen. A testület éppen csak az anyagbeszerzésétől gondoskodik. Az ajánlatot örömmel vette tudomásul az ipartestület előljárósága és elhatározta, hogy anyagbeszerzésre gyűjtést rendez. Az előljáróság kebelében azonnali megindítatott a gyűjtés és körülbelül 40 frt már ez ülést alatt be is gyűlt. — A hátralevő ipartestületi tagokat egyleti tagsági díjak befizetése az ipartestület előljárósága levelezési lapok útján fogja felszólítani, mivel sajátállal vétetett tudomásul, hogy az egyesületi tagok között sokan vannak hátralevők. A kik a felszólítás után sem lesznek pontosak a fizetéseikben, azoktól közigazgatási uton fognak a díjak behajtatni. Az előljáróság 15 iparos tanocztát avatott fel iparossegéddé. Komjáthy Zsigmond a felszabadítónkra nézve azt az indítványt tette, hogy miután egy idő óta sajátállal tapasztalja, hogy némely iparos tanocza felszabadítását csak egyszerűleg bejelenteni és többet nem is gondol vele, és miután volt eset, hogy az ipartestület előljárósága előtt nem csak hogy az illető iparos meg nem jelent, de sokszor maga a tanocza sem, jövrő csak olyan tanocza szabadítottassék fel, a ki maga a z i p a r o s m e s t e r r e l e g y ü t t a z i p a r t e s t ü l e t e l ő t t m e g j e l e n i k. Az indítvány helyesléleg elfogadtatott. Ezzel az ülést több egyesületi ügy letárgyalása után véget ért.

— A kutba ugrott. Brenduse János gyoroki kocsiat tegnap előtt sehol sem találta meg a háznép. Végre valakinek az a gondolata támadt, hátha szegény a kutba temette magát, ugys olyan nagyokat busult az utolsó napokban. Felhúzták a vedert és vele a szegény Brenduse holttestét is. Aztán kiderült, hogy maga temette magát a kutba és a faluban meg-

ütödvé mondták, hogy az a hűtlen esküszegő leány, a kiért a szegény kocsi a halálba ment, még könyet is alig hullat érte.
— Iparikihágás. B. L. olajnyomatu képmás bejelentés nélkül folytatta a vas és fabutor átvitelt is, miért az iparhatóság 10 frt bírsággal sújtotta.
— Ellopott méhek. Lenk Jovan dombrovczai lakos udvarán állott két szép méhkas. Lenk Jovan nagy kedvelője volt a méheknek, képzelhető tehát mily nagy bosszúsága volt, midőn az udvaron sehol sem látta az ő kedvencz méheket. A nyomozás aztán kiderítette, hogy a buzgó méhéhez, a ki a kasokat eltemelte G r o s z e Vaszilije volt. Persze hogy megbüntetik a nagy passziójáért.
— Villamsújtott ember. Verseczen a mult heten a villam agyonvujtotta Horvátov Illiát, midőn a kisereten a lovakat legeltette. A villam kalapja karimáján egy szabályos kerek lyukat ütött és onnan átescapott jobb vállára és mellére. Nadrágjának egy részét az öntöz rostályához hasonlóan összelukasztgatta. Az egyik ló tökéletesen megvakult, a másiknak semmi baja sem esett.

— Gyujtogatás egy nota miatt. Erdekes gyujtogatási eset fordult elő a napokban Al-Osilon. Ejjel 11 órakor gyuladt ki a Prasoczky Mihály ottani lakos telvő mellett meléképtel, melyről a tűz a lakházra átesapra azt a felszereléssel elhamvasztotta. A kár összesen 290 frt. A gyujtogatással — mert a tűz ebből keletkezett — C z u c z o r Gligor és A n k e t y á n Lázár vannak gyanúsítva. A tűz kiütése előtt ugyanis nejjökkel együtt a ház mögött üldögéltek és meglehetősen ittas állapotban elkezdtek énekelni egy notát. Mikor látták, hogy a ház bérlojének Z a j c z Mihály asztalosnak nem tetszik a nota, annál jobban futták. Ekkor kijött az asztalos és elakarta őket kergetni. Az asszonyt összeszedték, aztán elkoródtak. Valamelyikük azonban egy csávát dugott a szénába és alig hogy elmentek, már kiütkött a tűz. A gyujtogatókat letartóztatták.

— Tolvaj-huzugság. Somoskeszen Fauser Tódor zárt kamarájából már régebben ellopottak 20 zsákot. Most megkerültek a tolvajok B r a u s e Petru és S z á z a Petru személyében, kiknél egy zsákot meg is találtak. Ezek persze lazudtak össze-vissza mindenüket közt azt is, hogy csak kölcsönbe vették a zsákokat szentet hordani, és hogy a zsák a használatát — ellopott. Miután azonban ez elhíhetetlenül hangzott, hát becsukták őket.
— Meglőtt asszony. Krassován Petru odvasi lakos folyó hó 14-én az udvarán teljesen ittas állapotban lövöldözött. Egy izben, midőn a fegyvert 3 golyóra töltötte, a golyó az udvar fakerítésén áthatolva és éppen arra haladó K r a s s o v á n Juonét találta, ki jobb lábászárán súlyosan megsérülve rögtön összerogyott. A tettes a fenytő bíróságnak átadatott át.

— Verekedés egy boltban. Bajtalan Károly ravnai lakos üzletében a napokban bement Drágas Ilie és Brád Sándor. Megittak csendesen egy fél liter pálinkát, aztán kérék meg 1/2 literrel, de már ezt nem tudták megfizetni. Erre Bajtalan elvette Drágos subáját, mire az subáját magára becsülvén, még egy fél liter kért, és midőn a boltos ezt nem akarta adni, éktlenül összeszedték. Bajtalan kidobta őket s az ajtó belőlül bezárta. Erre ezek az ablakot törtek be. Csakhamar eljött igazságot szolgáltatni a bíró és az éjjeli őrs és odahívatta Drágot. Ez el is jött és hogy meg legyen az igazság Bajtalan a földhöz vágta. A bíró csak úgy nehezen tudta a dulakodókat szétválasztani és aztán Drágot bevinni.

— Szájkonzerváló szerek statisztikája. Budapestre a következőket írják. Nemrég egyik lap az Austria-Magyarországban a lefolyt évben felhasználott szájkonzerváló szerek statisztikáját közölte, melyből kitűnik, hogy a Kothe-féle fogviz Magyarországon a legkedveltebb, mert a lefolyt évben a legnagyobb mennyiségben használtatott fel. E fogviz kedvezőségének az az oka, hogy fogfájás ellen, különösen állandó használatnál, kitűnő szolgálatot tesz és a fogfájást nemcsak csillapítja, hanem mindenkorra meg is szünteti. Ha még most a fogviz jó hatása mellett annak olcsó árát (egy palack 35 kr.) és azt tekintjük, hogy a vidéken majd minden gyógyszerárban és Budapesten Török József gyógyszerésznél kapható és így nagyon könnyen hozzáférhető, ugy nem csoda, hogy ha az eredmény ly kielégítő.

— Hazánk és a főváros.
— Időjárás. Hazánkban: Nyugatis és északiak helyenkint erős szelek mellett, a hívós hőmérséklet keveset változott, a legnagyobb mértékű nagy lett — Az idő északon és nyugaton hűvös, délen és keleten enyhe. Csapadékok minden részben azonosan s helyenkint nagy mennyiségben voltak, északnyugaton itt-ott hóval. — Kilitás a jövő időre: Hazánkban: Északnyugaton változó, délkeleten boros szelek sebb időt várhatni, csapadékokkal, kevés hóváltás mellett.
— A Jókai felszázados írói jubileuma. Jókai Mór, vonatkozással több lapnak s lapunknak is ama hírére, hogy az írói és művészi kör megakarja ünnepelni az ő felszázados írói munkásságának jubileumát, a következő levelet intézte az írói és művészi kör elnökehez:
Urváry Lajosnak, az írói és művészi kör elnökének.
Kedves barátom!
Rip van Winkle nem ijedt meg jobban, mikor a veder vízben meglátta az egy éjszakan át megvénült ábráját, mint én, mikor a mai lapokban azt látom, hogy Ti a jövő hónapban az én felszázados írói jubileumomat akarjátok megülni! — Hiszen én ötven évvel ezelőtől pozsonyi szintaxitis diák voltam, der-die-dast tanultam, görög verseket írtam: „χαρτες και διοργανες περιητες ηζαν”; — majd

adott volna nekem tiszteletet Schröber professzor ur, ha magyar poemák firkálásán kapott volna! Olvasni sem volt szabad magyar költői művet a diáknak; hanem Gradus ad Parnassum-ot, s a ki magyarul megszólalt „signum”-ot kapott.
Később esett az meg, öt év mulva, tizenhét (és nem tizenkét) éves koromban, hogy Kecskeméten első éves jurista fővel) az első drámat, a „Zeidó fiut” megírtam, a mely a tudós társasági pályázaton dícsérettel lett kitüntetve, anno Domini 1842; ez az írói pályámnak a kezdete.
En tehát igen szépen megköszönöm a Ti jó kívánásaitokat, s ha megakartok gratulálni, szivesen látok, csak mondjátok meg, mikor? Pompás magamteremtette borom van: azt megiszszuk egymás egészségére; hanem azt a felszázados gyógyszerártást csak halaszthatok el 1892-re. Addig még, ki tudja, mi nem történhetik? — Addig még a phylloxera is mind megeheti azt a szőlőtőkét, a kin az a bor akar teremni, a kivel engem felakarnak köszönteni azok a magyarok, a kiket addig meg nem ettek a Doda Trajánok.
Tehát szépen kérek, engedjete meg öt estendőig előrehaladt fiatalágom élvezetében megmaradnom.
Baráti üdvözetem mellett maradok igaz híved Jókai Mór.
Budapest, 1897. 16/10.

— „Lovagias-ügy” képviselői közt. Horváth Mór dr., a szabadkai második választókörlet képviselője, egy különös történettel gazdagította ismét a szabadkai lapok botanyrovatát. Azaz, hogy nem is annyira ő csinálta ezt a történetet, hanem S z i v á k, a csongrádi kerület képviselője. Az egyik szabadkai lap szerint ugyanis Szivák úgy nyilatkozott volna Budapesten, hogy Horváth Mór nem érdemi meg helyét a szabadlevél klubban, mert veszekedő korcsmahós. Ezt valahogy megdöntö Szabadkán Horváth és rögtön vasutára utazta két segédjét, M á c s k o v i c s Titusz és S z i g e t h y József szabadkai tisztviselőket, a kik aztán Budapesten megbizójuk nevében elégtételt kérték Sziváktól. Szivák azonban ezt megtagadta s azt felelte a küldötteknek, hogy Horváth nem kérhet lovgias elégtételt. Ezzel a válaszzal utaztak vissza a megbizottak. Horváth már most becsületbíróság elé viszi az ügyet.

— Egy tanitónő drámája. Lóre dunaparti községben a mult heten egy női holttestet fogtak ki. Arca már el volt torzulva, de ruháiról s a zsebkendőjéből himzett F. G. betűkről, hosszas utánjárásal, kiderítették, hogy F u c h s Gizella sepsi-szigetgyörgyi tanitónő holtteste. A fiatal leány a tanitónő oklevél elnyerése végett jött a fővárosba. De a vizsgálaton már másodikban megbukott s tűnni látta ama reményét, hogy özregy édes anyját eltarthatja. Levelet írt Sz.-Ujfaluban lakó nővéreinek, ki szintén tanitónő, s elküldte nekik összes pénzét. A fiatal leány a Dunában keresett menedéket a nélkülözések elől. Most ott nyugszik a kis falusi temetőben.
— Rövid hírek. A b e l y g y m i n i s z t e r Somogy, Veszprém és Zala vármegyei kerületen a rögtönítélő bírósági eljárás kibírdetése alkalmából gyilkosok elfogatására 1000 frtot, rablók elfogatására 800 frtot, eredményre vezető feljelentés esetén a megfelelő összegnek felet s orgazdák feljelentésére 300 frtnyi díjat tűzött ki s erről közhírrétél végett az összes törvényhatóságok értesítette. — B l a h a Lujza asszony állapotában folytonos és gyors a javulás, a művésznő vasárnap néhány órára már fel is kelhetett az ágyból. — E h r e n h o f f konstantinápolyi svéd követ fővárosunkba érkezett. — A b u d a p e s t i g o z m a l m o k több hét óta ismét teljes erővel dolgoznak. Az olcsó buzáraak lehetővé tették, hogy újra teljesen használnak folytatassák a gyártást, annyira, hogy az év első felében szünetelt vesztéseket nemcsak helyrehozták, hanem nagyrészt már nyereséggel is működnek. — M e g b u k o t t a fővárosi nagyobb papírkereskedő cégek egyike, az Abeles Ignác féle, 60,000 frtnyi tartozással. — A m e g s z o k ó t t u z s o r á s Reisz David nem találta helyét Amerikában s visszatért, hogy önként jelentkezzen a hatóságágnál.

— A nagy világ.
— A pápa jubileumához. A sarándokmenetek Rómába már megkezdődtek. Az örök város el van leve idegen papokkal és hívekkel. A vatikáni kiállítás helyiségeit mindinkább bővíteni kell, annyi ajándék jó a világ minden részéből. Templomi felszerelést, misemondó ruhát annyit küldenek, hogy nagy részüket szét kell ismét osztani. Leo pápa összeállította a szegény plébániák jegyzékét, hogy a filozófus költők arányosan és igazságosan menjen majd végbe. A műbecselek bíró tárgyakat a Vatikánban fogják kiállítani s talán külön kápolnát építenek számukra. A másfél millió lírát, melyet az összes catholicusok küldenek a jubileumi misére, a pápa játékosan alapítványja szanta.
— Egy milliómos a ki „ül.” Természetesen amerikai milliómosról szól az ének, mert a vén Európai milliómosai ha öszent-közébe jönnek a büntető törvénykönyvvel, sokkal hamarabb Amerikába vitorláznak, semmint, hogy az igazságszolgáltatás keze börtönbe juttatná őket. Szó van Sharp Jakabról, a vén, gazdag tolvajról, a ki a new-yorki alderment a Broadway vasut engedélyezéseert fél millió dollárral vesztegette meg. Ezt az urat tudvalegőleg négy évi fogháza ítélték, dacára a netovábbig folytatott védőügyvédi szörszállgatásoknak. Az elítélés után az ügyvédek kétségbeesett erőmefeszítéssel fáradoztak azon, hogy az ítélet végrehajtását elhalasztassák és tényleg akadtak is igen — jóindulatu bi-

róra, a ki elég merész volt az erre irányuló kérvénynek helyt adni; a határozat fölött azonban oly nagy volt a felháborodás, hogy a kormányzó kénytelen volt az állami legfelsőbb törvényszéket rendkívüli ülésre összehívni, a melyben aztán egyhangulag elvetették a milliómos védőinek folyamodványát. Ennél fogva, ha csak időközben nem sikerül az ügyvédeknek valami fogás, a sing-singi városi fogházba szállítják Sharp Jakabot, a többszörös milliómos, a hol nyomban szakszázson öltözetbe bujtják és csak mint „számót” kezelik tovább. Pedig Sharp merő lehetetlenségnek tartotta, hogy őt, a Krózuat, a vasutigazgatót, a kiváló férfit elítélhessék a törvényszék. Ha nem bizik annyira ebben, bizonyára rég ott hagyta volna a magas cautionját, és megszökött volna. A new-yorkiak most büszkélkedve mondják: „Ily a des juges & Newyork.”
— A guillotine humora. Az az általános ismert história, hogy Pranzini börtének egy darabjából egy rendőrsziszviselő névjegyártót csináltatott magának, ugylátszik méltó feltűnést kellett a gyilkos és egyéb gonosztevői körökben. A minap ugyanis az aixi börtönből egy E s p o s t o nevű halálra ítélt gyilkost vezettek nyaktiló alá. A gyilkos, mikor a fogház igazgatója megjelent czellájában és szokás szerint megkérdezte a halálra ítéltet, hogy van-e valami utolsó kívánása, a gyilkos erős, határozott hangon azt felelte: „Igen.” — „Ami lenne az?” kérdezte az igazgató. — „Abban az esetben, ha halálom után névjegyártót csinálnának belőlem, akkor arany szegélyt kérek a bőrorem.”
— Rövid hírek. C a d i x v á r o s a mult szombaton Károly István főherceg s az osztrák-magyar tengerésziszek tiszteletere fényes táncestélyt adott. — G r é v y v e j e, Wilson, kit a rendjelbotrányba mindenképp bele akartak keverni, alkalmassint tisztán került ki, mert az elfogott Ratazzinét a vizsgálóbíró előtt maga is egy vallott, hogy a Wilsonról híresztelt vádak koholmányok. — Nagy havazás volt az utóbbi napokban Német-, Francia- és Angolországban, ép úgy mint az Alpok vidékén. — A w ú r t e m b e r g i királyi egészségügyi állapota feltétl. Wildungonen orvosi tanácskozás volt s konstatálták, hogy a király mellbaja folyton tart, tölire ismét meleg éghajlat alá kell mennie. — K o p e n h á g á b a n elfogtak egy nihilistát, ki állítólag merénylőt tervezett a czár ellen. — R o b e c h i Lajos olasz mérnöknek sikerült behatolnia a száharai Ammon-ózisba, hol előtte még csak három európai ember járt. — S t e p h a n i a trónörökösné Brüsszelből vasárnap este utra kelt háza felé, igörve, hogy esztendőre Rudolf trónörökösével együtt fogja meglátogatni a brüsseli világiállítást. — A c z á r i c s a l á d t a j k i k i n g l i F r e d e n s b o r g h a n Mihály nagyherceg már javulófélben van, ellenben Xenia és Olga nagyhercegnők és György nagyherceg most szintén kanyaróban betegedtek meg; a walesi hercegné gyermekei közül Maud hercegnő fekszik kanyaróban, Luja hercegnő jobban van. — W i s s m a n n h a d n a g y, ki most másodsor hatolt keresztül Afrikán nyugatról keletre, már Brüsszelbe érkezett, hol jelentést tesz utjáról Lipót királynak.

— A kapitány kisasszony” ma esti előadása ismétellen bizonyoságot tett arról, hogy a régi jó operette-ek felelevenítése, zajos sikerrel jár. Így volt ez ma is, midőn minden száj az újság ingerével hatott s a közönség zajos tetsezenyilatkozatait provocoálta. A darab zenei tekintetben kifogástalann van betanulva s osztatlan dícséret illeti érte D e l i n k a r m e s t e r t a komoly ambícióju zenisziszgatóját, az intézetnek. A rendezés — a vidéki viszonyok tekintetbe vételével — páratlanul mondható, s a második felvonás azertőre a kikötő mozgalmas látképével és az ördödel valóóság meglepetést keltett, a mihez nagyban hozzájárult a nagy személyzet és statiszteris jeles érzéket elaruló beosztása. Az énekeszámok közt nagyhatásúak voltak: a Fanchette entrée, áriája, majd az azt követő quartette, Januarió belépő dala és első felvonás hatalmas finaléja. S o m l ó n é - V a d n y V i l m a, mint Fanchette, újra szaporította bravour-szerepeinek számát. Igazán race és pikáns volt, akár csak valamelyik párisi boulevardról jött volna. Costumejei nagyban emelték e hatást. K i s s M i h á l y Januariója szindus alakítás, pompás dalokkal kísérve. Masque-ja azonban erős, tul vörös. N é m e t h J á n o s Lambertoja kitűnően hatott, s tenorja — mely ma az országban az első operette-tenor — ellenállhatatlanul csengett. K u l i n y i (czeremonias) napról-napra jobban bevessi magát a közönség kegyeibe. A királynét F r a n k B o r i s k a játszta, sok igyekezettel. Első felvonásbeli nagy áriáját a közönség zajosn megtapsolta. N y i l a s s i mint Mungó óriási hatótakat keltett. Az élő alakokkal rendezett sakk-játzsma igen fáradságos, gondos munka eredménye s nagyon tetszett.

— „Bouquillon a párisi agglégény” a czime a holnap szerdán színrekerülő francia vígjátéknak, mely telve van a legmulattatóbb furesággal, elannyira, hogy próbák közben a szereplők olykor alig tudtak tovább haladni a nevétesüket minduntalan provocoáló comicus helyzetek miatt. A szerepek jó kezekben vannak egytul-egygy és így a holnapi vígjáték-est sok derűtséget ígér.
— „Francillon” Dumas fils e sensatiós szimvűnének előadási jogát K r e c s á n y i igazgató már megszerezte és a darab november közepén kerül színe az aradi színházban.

— Az aradi kir. törvényszék büntügyi osztálya tegnap délelőtt tartotta a szüreti törvénykezési szünetű után az első végtárgyalást, mely alkalmával G e l l e Z e u z s i décsi lakos bűnyege került elő. Gelle Zeuzai a köz-

ségi erdőből fát akart lopni, Merzse György azonban rajta csapte őt és megakartta érte zálogolni. Merzse a fejszét akarta elvenni Gellétől, a ki ellenszögült és a fejszével két csapást mért rá. Szerencsésen elugrott a fejszecsapások elől. A kir. törvényszék Gelle Zeuzsát, a hatóság elleni erőszak büntetében bűnösnek mondta ki és 6 havi börtönrre ítélte.

Szerkesztői üzenetek.

— S. F. (Batonya). A kért számok megküldése iránt intézkedünk. Az ottani eseményekről gyors és tárgyilagos tudósításokat, szivesen fogadunk.
— H. B. (Arad). Új regényünk „A csinos miss Neville”-t e hónap utolsó napjaiban kezdjük meg. Bizonyosa vesszük, hogy mindenütt tetszeni fog.
— Evidencia. A fővárosi lapok jelentései tévesek voltak. A C s i k y Gergely „Szokott asszony”-át Aradon — mint már a misor is jelentette — e hó 23-án, vasárnap adják először. Sárka segédantitót Kulinyi játszta, de nem németes, hanem tótos dialektusban beszél. Nyilassi egy romantikus borbélyt játszik, míg a czimzerepet Vadny Vilma adja. A budapesti nemzeti színházban ezt nem Márkus Emília, hanem G. Csillag Terezi játszta, de énekek nélkül.

KÖZGAZDASÁG.

Vegyes közlemények.

— A m. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint f. é. október hó 20-tól kezdve a Budapestre Kolozsvárra d. u. 2 órakor induló 302. sz. gyorsvonat Szajol állomáson u. 4 óra 19 perczkor feltételeesen, azaz ha utasok ott fel- vagy leszállani akarnak, meg fog állani.

Szociális

(B.) Készaru nagyban 25.75 kicsinyben 26.—, hordó nélkül per 100 liter %.

Budapesti gabnatózsde.

Mérékelte kínlat, sürgős vételkezd, az irányzat esendes, 14000 mm. jött forgalomba, és változatlan áron adatott el. Buza ószre 8.88 6.89, buza tavaszra 7.24—7.25, zab ószre 5.27 5.28, zab tavaszra 5.64—5.65, kukoricza tavaszra 5.67—5.68, káposzta-repeze 10.75—10.90.

IDEGENEK NEVSORA.

(Október 18.)
Fehérkereszt-azálló. Gróf Almásy N., birtokos. Lókósháza. Hirschler Emánuel, birt. és családja. Budapest. Teodor N., bankár. Bécs. Horváth K. Bpest. Tóvány Géza. cs. kir. hadnagy. Bpest. Mayer L. utazó. Temesvári. Nádél Henrik, utazó. Bpest. Durso János. Eberth J., Polakész N., Lósch János, utazók. Bécs.
Nádor-azálló. Lukácsy László, birt. Szemlak. Maly József, birt. Kovács. Haffner György, százas és családja. Lippa. Farago Gyula, tisztartó, Maccsa, Demsz Lajos, Pankota.
Aranyorszáni-azálló. Klein Emánuel, kereskedő, Galsa.

SZINHÁZ.

— október 18.

— „A kapitány kisasszony” ma esti előadása ismétellen bizonyoságot tett arról, hogy a régi jó operette-ek felelevenítése, zajos sikerrel jár. Így volt ez ma is, midőn minden száj az újság ingerével hatott s a közönség zajos tetsezenyilatkozatait provocoálta. A darab zenei tekintetben kifogástalann van betanulva s osztatlan dícséret illeti érte D e l i n k a r m e s t e r t a komoly ambícióju zenisziszgatóját, az intézetnek. A rendezés — a vidéki viszonyok tekintetbe vételével — páratlanul mondható, s a második felvonás azertőre a kikötő mozgalmas látképével és az ördödel valóóság meglepetést keltett, a mihez nagyban hozzájárult a nagy személyzet és statiszteris jeles érzéket elaruló beosztása. Az énekeszámok közt nagyhatásúak voltak: a Fanchette entrée, áriája, majd az azt követő quartette, Januarió belépő dala és első felvonás hatalmas finaléja. S o m l ó n é - V a d n y V i l m a, mint Fanchette, újra szaporította bravour-szerepeinek számát. Igazán race és pikáns volt, akár csak valamelyik párisi boulevardról jött volna. Costumejei nagyban emelték e hatást. K i s s M i h á l y Januariója szindus alakítás, pompás dalokkal kísérve. Masque-ja azonban erős, tul vörös. N é m e t h J á n o s Lambertoja kitűnően hatott, s tenorja — mely ma az országban az első operette-tenor — ellenállhatatlanul csengett. K u l i n y i (czeremonias) napról-napra jobban bevessi magát a közönség kegyeibe. A királynét F r a n k B o r i s k a játszta, sok igyekezettel. Első felvonásbeli nagy áriáját a közönség zajosn megtapsolta. N y i l a s s i mint Mungó óriási hatótakat keltett. Az élő alakokkal rendezett sakk-játzsma igen fáradságos, gondos munka eredménye s nagyon tetszett.

— „Bouquillon a párisi agglégény” a czime a holnap szerdán színrekerülő francia vígjátéknak, mely telve van a legmulattatóbb furesággal, elannyira, hogy próbák közben a szereplők olykor alig tudtak tovább haladni a nevétesüket minduntalan provocoáló comicus helyzetek miatt. A szerepek jó kezekben vannak egytul-egygy és így a holnapi vígjáték-est sok derűtséget ígér.
— „Francillon” Dumas fils e sensatiós szimvűnének előadási jogát K r e c s á n y i igazgató már megszerezte és a darab november közepén kerül színe az aradi színházban.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK

— Az aradi kir. törvényszék büntügyi osztálya tegnap délelőtt tartotta a szüreti törvénykezési szünetű után az első végtárgyalást, mely alkalmával G e l l e Z e u z s i décsi lakos bűnyege került elő. Gelle Zeuzai a köz-

Arad városi színház.

Folyó szám 14. 1. kisérlet 14-dik az

Szerda, 1887. október hó 19-én:

Bouquillon, a párisi agglégény.

Vígjáték 3 felvonásban. Írta: Dumaioir. (Rendező: Krecsányi.)

Személyek:		
Bouquillon, párisi tőkepénzes	—	Szabó Antal.
Lecourand, gazdag kalmár	—	Bács Károly.
Amanda, neje	—	Krecsányi.
Leonard, Lecourand segéde	—	Somló Sándor.
Charlotte, csipkekereskedő	—	Fanyéri Mór.
Leo, fiatal festő	—	Havas Aranka.
Grichard anyó, kapunő Bouquillon házában	—	Réthey Lajos.
—	—	Siposné.
L' Auvergnante, szénégetőné	—	Tharassovics M.
Hoppe, inas Lecourandnál	—	Szentes János.
Drauyros-tiszt	—	Tischler Béla.
Drauyrosné	—	Kovács Fanny.

Kezdete 7, vége 10 órakor.

Holnap, Csütörtökön, bérletfolyamban: Az orleansi szűz.

Szomornjáték 5 felvonásban.

Közlekedés.

A vonat		
	ind. Aradról	érk. Aradra
Csahai vegyesvonat . . .	regg. 6.20	este 6.28
Budapesti személyvonat . . .	d. u. 12.31	regg. 5.45
—	este 9.17	d. u. 4.10
Érdéji vegyesvonat . . .	d. u. 4.30	d. u. 8.42
—	d. u. 2.17	d. u. 7.88
—	d. u. 6.05	d. u. 9.37
Femesvári vegyesvonat . . .	d. u. 5.48	este 8.17
Boroshebeni vonat . . .	regg. 6.25	regg. 8.38
—	d. u. 4.25	este 7.18
Szegedi személyvonat . . .	regg. 4.38	regg. 8.15
—	d. u. 2.56	d. u. 7.50

Felőlős szerkesztő és kiadó: HINDY ÁRPÁD.

Nyilttér.

Csak még ma!

Fiók-üzlettem végleges feloszlása miatt kész

uri öltönyeim

